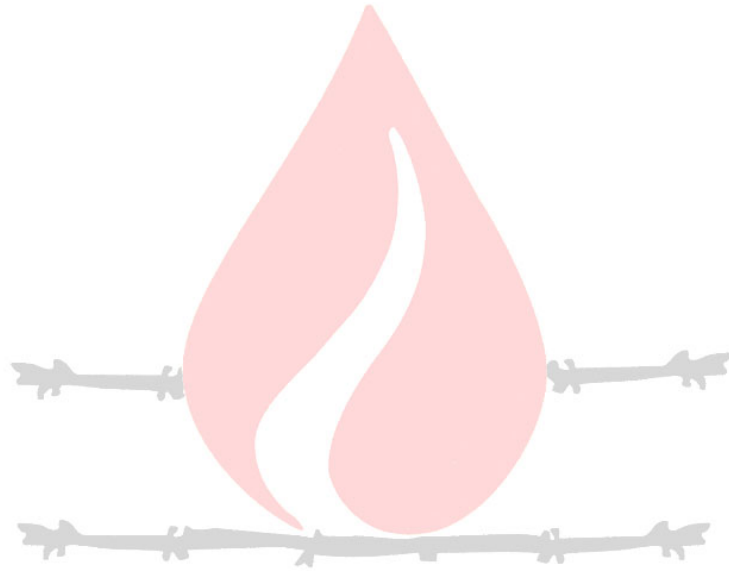

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

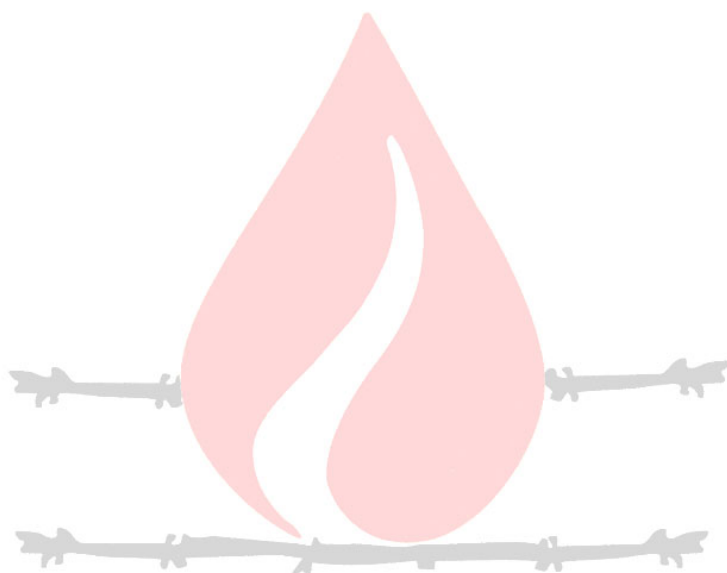
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۹)

گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۴۰

تیرماه و مردادماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۴۰۴۰

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در تیرماه و مردادماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز سه‌شنبه ۱۲ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام مقام‌های عربستان سعودی به افزایش سرکوب‌ها پس از برگزاری اجلاس سران کشورهای جی ۲۰. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) انتشار گزارش تحت عنوان «سرکوب آزادی بیان در عربستان سعودی پس از اجلاس سران کشورهای جی ۲۰» مبنی بر اقدام مقام‌های سعودی به تشدید جسورانه آزار و اذیت مدافعان حقوق بشر و معارضان و افزایش میزان اعدام‌ها در مدت زمان ۶ ماه گذشته،

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^۱ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور ((Middle East Monitor (MEMO)؛ پایگاه گزارش شورای امنیت سازمان ملل (Security Council Report)؛ کمیته بین‌المللی نجات (International Rescue Committee)؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates) (ICFUAE)؛ مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) ((Gulf Centre for Human Rights (GCHR)؛ پایگاه خبری بحرین میرور (Bahrain Mirror)؛ مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین (Bahrain Institute for Rights and Democracy) (BIRD)؛ مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy and Human Rights) (ADHRB)؛ خبرگزاری اسوشیتدپرس (Associated Press (AP)؛ و سازمان حقوق بشری القسط (ALQST for Human Rights).

در پی توقف پیگرد حقوقی فعالان و کاهش شدید استفاده از مجازات اعدام در دوران ریاست این کشور بر اجلاس سران کشورهای جی ۲۰؛

ب) اشاره به ارائه اسناد و مدارک در زمینه چگونگی اقدام مقام‌های عربستان به مورد پیگرد قرار دادن، محکوم کردن یا تأیید محکومیت دست‌کم ۱۳ تن از شهروندان این کشور، در پی برگزاری محاکمه‌های به شدت ناعادلانه در دادگاه کیفری ویژه، پس از اتمام ریاست آن بر اجلاس جی ۲۰: گفتنی است که پس از کاهش ۸۵ درصدی میزان اعدام‌ها در سال ۲۰۲۰ میلادی، دست‌کم ۴۰ نفر، در فاصله‌های ماه‌های ژانویه تا ژوئیه سال ۲۰۲۱ اعدام شدند که این میزان بیش از کل تعداد اعدام‌شدگان (۲۷ نفر) در سال ۲۰۲۰ است؛

ج) اشاره به اظهارات لین معلوف، معاونت بخش خاورمیانه و شمال آفریقای سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر اقدام مقام‌های عربستان به از سرگیری پیگرد ظالمانه شهروندانی که شهادت بیان آزادانه عقاید خود را داشتند و یا حکومت را مورد انتقاد قرار دادند، به محض به پایان رسیدن اجلاس سران کشورهای جی ۲۰ و خارج شدن این کشور از کانون توجهات جهانی؛

د) اشاره به صدور حکم بیدادگرانه تحمل ۲۰ سال حبس و ۲۰ سال ممنوعیت از سفر از سوی دادگاه کیفری ویژه برای عبدالرحمان السدهان، امدادرسان در زمینه امور بشردوستانه که با تنها با انتشار توئیتی، سیاست‌های اقتصادی حکومت را مورد انتقاد قرار داده بود: از این رو می‌توان گفت که مدت زمان کوتاه کاهش سرکوب‌ها در عربستان سعودی در ماه نوامبر سال گذشته میلادی، مصادف با برگزاری اجلاس سران کشورهای جی ۲۰ در این کشور، حاکی از آن است که انتظار وقوع هرگونه اصلاحات در عربستان در این زمینه خیالی باطل و برای جلب آراء جامعه جهانی بوده است؛

ه) اشاره به اقدام محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی، در ماه فوریه سال ۲۰۲۱ میلادی، به متعهد شدن به اتخاذ قوانین و اجرای اصلاحات جدید در راستای تحکیم اصول عدالت، به

اجرا درآوردن شفافیت و حمایت از حقوق بشر که هنوز اطلاعاتی در زمینه تأثیر این اصلاحات از سوی مقام‌های این کشور انتشار نیافته است؛

و) اشاره به درعین حال اقدام دادگاه کیفری ویژه - دادگاه بدنام عربستان در زمینه مبارزه با تروریسم - به از سرگیری محاکمه‌ها و صدور احکام حبس پس از برگزاری محاکمه‌هایی به شدت ناعادلانه، به جای اتخاذ هرگونه تدبیر در زمینه پیشبرد حقوق بشر؛

ز) اشاره به دست‌کم ۳ پرونده مبتنی بر دستگیری یا صدور حکم مجدد و یا افزایش محکومیت‌های متهمان آن‌ها، تنها به دلیل کنش‌گرایی‌های صلح‌آمیزشان، در صورتی که این افراد دوران طولانی مدت حبس خود را به پایان رسانده بودند: گفتنی است که در ماه ژوئن سال ۲۰۲۱ میلادی، مرد جوانی از جامعه اقلیت شیعیان، در پی تأیید حکم خود در مدت زمان ۳ سال پیش و بر اساس برگزاری محاکمه‌ای به شدت ناعادلانه، اعدام شد؛

ح) اشاره به اساساً ناعادلانه بودن محاکمه‌های برگزار شده توسط دادگاه کیفری ویژه، با توجه به قرار گرفتن متهمان در معرض فرآیندهای معیوب متناقض با قوانین داخلی عربستان و حقوق بین‌الملل، از جمله در بسیاری موارد حبس متهمان در مکانی نامعلوم و سلول‌های انفرادی برای ماه‌های متوالی و بدون دسترسی به وکیل، محکومیت معمول متهمان به تحمل حبس‌های طولانی مدت و حتی مجازات اعدام، بر اساس اعترافات اخذ

شده تحت شکنجه؛

ط) اشاره به اقدام دادگاه کیفری ویژه به محکوم کردن اسراء الغمغام؛ فعال حقوق بشر، به تحمل ۸ سال حبس و ۸ سال ممنوعیت از سفر در ماه فوریه سال ۲۰۲۱ میلادی، به اتهام

کنش‌گرایی‌های صلح‌آمیز و مشارکت وی در اعتراض‌های ضدحکومتی؛

ی) اشاره به همچنین محکومیت محمد الرابعه^۵ - که در ماه مه سال ۲۰۱۸ میلادی به دلیل حمایت از کارزار حق زنان برای رانندگی دستگیر شده بود - در ماه آوریل سال ۲۰۲۱، از سوی دادگاه کیفری ویژه به تحمل ۶ سال حبس و ۶ سال ممنوعیت از سفر به اتهام تلاش

برای ایجاد اخلال در انسجام اجتماعی و تضعیف وحدت ملی و همچنین نگارش و چاپ کتابی حاوی نگرش‌های شک‌برانگیز؛

ک) اشاره به تداوم مواجهه حتی مدافعان حقوق بشر آزاد شده از زندان با ممنوعیت در زمینه سفر و فعالیت در شبکه‌های اجتماعی از سوی قوه قضائیه عربستان که به‌عنوان مثال می‌توان به قرار گرفتن مدافعان حقوق بشری همچون، لجین الهذلول، نسیمه آل سداح و سمر بدایوی که پس از مدت زمان طولانی در سال ۲۰۲۱ میلادی از زندان آزاد شدند، در معرض شرایط محدودکننده اشاره کرد، از جمله ۵ سال ممنوعیت از سفر و مواجهه با خطر دستگیری مجدد در هر زمان با توجه به عدم لغو حکم آن‌ها؛

ل) اشاره به ناگزیر شدن تمامی مدافعان حقوق بشر آزاد شده، پس از گذراندن حبس‌های طولانی‌مدت، به امضای تعهدنامه‌هایی، غالباً مشتمل بر ممنوعیت ارائه سخنرانی‌های عمومی، انجام فعالیت‌های حقوق بشری یا استفاده از شبکه‌های اجتماعی که متناقض با حقوق آزادی بیان و تشکیل یا مشارکت در اجتماعات و تجمعات صلح‌آمیز است؛

م) اشاره به اقدام حکومت عربستان به اعدام مصطفی درویش، جوانی از جامعه اقلیت شیعه، در ماه ژوئن سال ۲۰۲۱ میلادی، در پی محکومیت او از سوی دادگاه کیفری ویژه در سال ۲۰۱۸ میلادی به اتهام ارتکاب به مجموعه‌ای از جرائم تروریستی و به دنبال برگزاری دادگاهی به شدت ناعادلانه که در آن وی به قاضی دادگاه اعلام نمود که برای ارائه اعتراف مورد تهدید، ضرب و شتم و شکنجه قرار گرفته و او از ترس جان‌ش ناگزیر به اعتراف شده است؛

ن) اشاره به بی‌معنی بودن طرح‌های عربستان در زمینه اجرای اصلاحات محدود قانونی و حقوق بشری با توجه به تداوم اعدام‌ها، محاکمه‌های ناعادلانه و مجازات بی‌امان مدافعان حقوق بشر، فعالان و روزنامه‌نگاران، ضمن درخواست از شورای حقوق بشر سازمان ملل جهت ایجاد سازوکاری در راستای نظارت بر وضعیت حقوق بشر در این کشور و تهیه گزارش در این زمینه؛

س) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های سعودی به آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط تمامی مدافعان حقوق بشری که تنها به دلیل بهره‌مندی مسالمت‌آمیز از حقوق خود زندانی شده‌اند و حصول اطمینان از لغو محکومیت‌ها و رفع مجازات‌های باقی‌مانده؛

ع) گفتنی است که بر اساس تحقیقات سازمان عفو بین‌الملل، در حال حاضر دست‌کم ۳۹ تن تنها به دلیل کنش‌گرایی‌ها، فعالیت‌های حقوق بشری یا ابراز مخالفت خود با حکومت در حبس به سر می‌برند؟

۲- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز سه‌شنبه ۱۲ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اعدام شهروند سعودی ساکن منطقه شیعه‌نشین شرق عربستان به دلیل مشارکت در اعتراض مسلحانه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور بیانیه از سوی وزارت کشور عربستان، در روز سه‌شنبه ۱۲ مردادماه، مبنی بر اعدام احمد بن سعید بن علی الجنبی^۷، در شهر دمام در استان پرجمعیت شیعه‌نشین قطیف، به دلیل محکوم شدن او به مشارکت در شورش و اعتراض مسلحانه علیه حکومت؛

ب) اشاره به ادعای عربستان در خصوص مشارکت الجنبی در تلاش برای کشتن مأموران پلیس با شلیک به اماکن و گشت‌های امنیتی مختلف در استان قطیف، همچنین کمک به قاچاق سلاح و مشارکت در راه‌پیمایی‌ها و اغتشاش‌ها که بر اساس قانون عربستان به‌عنوان اقدامی در راستای تضعیف ساختار اجتماعی و انسجام جامعه به شمار آمده و بنابراین بیانیه اقدامی تروریستی است؛

ج) اشاره به منجر شدن بازجویی‌های انجام شده به اتهامات مربوطه و صدور حکم اعدام از سوی مقام‌های مسئول به‌عنوان مجازات این جرم؛

^۶ گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/08/saudi-arabia-authorities-ramp-up-repression-after-g20-summits>

^۷Ahmed bin Saeed bin Ali al-Janabi

د) اشاره به حاکی نبودن این بیانیه از اطلاعات بیشتر در زمینه این فرد و یا محل وقوع جرائم ادعایی: این در حالی است که اعدام‌هایی که پیش‌ازین نیز در شهر دمام در استان شرقی این کشور انجام شده، بر اساس اتهامات مشابه صورت گرفته و اعدام‌شدگان همگی از اقلیت شیعه بوده‌اند؛

ه) اشاره به اظهارات فعالان حقوق بشری، مبنی بر تأیید شیعه بودن الجنبی و درعین حال وجود اطلاعات اندک درباره پرونده او و این که برادر وی نیز هم‌اکنون به دلیل اعتراض به حکومت در زندان به سر می‌برد؛

و) یادآوری کردن بروز اعتراض‌های خشونت‌آمیز در استان قطیف در زمان وقوع بهار عربی در کشورها منطقه که در آن ساکنان شیعه این استان خواهان برخورداری از رفتار عادلانه‌تر و حقوق بیشتر از حکومت خود بودند؛

ز) گفتنی است که این پادشاهی از ابتدای سال جاری میلادی تاکنون بیش از ۳۰ تن از شهروندان خود، از جمله دست‌کم یک جوان شیعه را بر مبنای اتهامات مشابه اعدام کرده است؛

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز جمعه ۸ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص افساء جزئیات آزاردهنده از اقدام مقام‌های سعودی به اعمال شکنجه علیه خانواده سعد الجبیری در طرح شکایت این فرد در ایالات متحده آمریکا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به شرح جزئیات آزاردهنده اعمال شکنجه از سوی مقام‌های سعودی در پرونده مطرح شده در دادگاهی در کانادا در هفته‌های اخیر، مربوط به سعد الجبیری، ۶۳ ساله، مقام اطلاعاتی ارشد سابق این کشور؛

ب) اشاره به مرافعه حقوقی ناخوشایند این مقام سابق اطلاعاتی با عربستان سعودی بر سر دعاوی مربوط به اتهام او به اختلاس و حیف‌ومیل بودجه‌های دولتی که وی آن‌ها را انکار می‌کند؛

^۸ گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به اقدام او به همچنین طرح شکایتی در ایالات متحده آمریکا مبنی بر متهم کردن محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی، به تلاش چندباره برای ترور وی پس از گریز او از عربستان به دلیل نگرانی‌های موجود در زمینه ایمنی وی؛

د) اشاره به آغاز خصومت حکومت عربستان با الجبری در سال ۲۰۱۷ میلادی، در پی کودتای نرم محمد بن سلمان جهت جایگزین نمودن خود به‌عنوان ولیعهد، به جای محمد بن نایف؛

ه) اشاره به گزارش‌ها در زمینه آگاهی این مقام سابق اطلاعاتی از تمامی اسرار محرمانه خانواده سلطنتی و اقدام او به ترک کشور و سکونت در ترکیه پیش از مهاجرت به کانادا: این در حالی است که از زمان عزیمت الجبری از فرزندان و دیگر اعضای خانواده وی به‌عنوان دامی برای بازگرداندن او استفاده شده که موجب رقم خوردن خصومتی آشکار با حکومت و جلب توجه حتی رئیس‌جمهور ایالات متحده به این پرونده شده است؛

و) اشاره به آخرین موارد از شرح قرار گرفتن سالم المزینی؛ داماد الجبری، در معرض سوءاستفاده‌های جسمی و روانی دهشتبار از سوی مقام‌های سعودی، در اسناد دادگاه، که (به ادعای این گزارش) یادآور خاطرات رنج‌آور زندانیان سیاسی در ایران، شیلی، آفریقای جنوبی و اتحاد جماهیر شوروی است – کشورهایی که به اعمال شکنجه علیه زندانیان و مخالفان خود مشهور هستند؛

ز) اشاره به قرار گرفتن المزینی در معرض جلسات متعدد شکنجه و بازجویی و اقدام مأموران به ناگزیر کردن او به اظهار و امضاء اعترافات که حقیقت نداشته و ارائه اطلاعات در زمینه پدر همسر وی؛

ح) اشاره به اظهارات دختر الجبری و همسر المزینی مبنی بر عدم تمایل همسرش به گفتگو در زمینه شکنجه‌ها و بازجویی‌های وی به دلیل آسیب‌های ناشی از این خاطرات دهشتبار؛^{۱۰}

^{۱۰}Salem Almuzaini

^{۱۰} گزارش پایگاه خبری – تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز پنجشنبه ۷ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دانشگاه‌های عربستان به اخراج بیش از ۱۰۰ استاد یمنی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دانشگاه‌های اصلی جنوب عربستان سعودی به اخراج ۱۰۶ استاد یمنی، پس از اتخاذ تصمیم جهت پایان دادن به قراردادهای آن‌ها بدون اطلاع قبلی به ایشان؛

ب) اشاره به گزارش‌های رسانه‌ها مبنی بر صدور دستور در زمینه دادن فرصت تنها ۴ ماهه به دانشگاه‌های واقع در استان‌های باحه، جیزان، نجران و عصیر جهت پایان دادن به تمامی قراردادهای اتباع یمنی شاغل در این مناطق که در نزدیکی مرز با یمن قرار دارند - کشوری که این پادشاهی از سال ۲۰۱۵ میلادی جنگی ویرانگر را علیه آن آغاز کرده است؛
ج) اشاره به تأثیر چشمگیر این اخراج‌ها بر خانواده‌های یمنی ساکن نقاط مرزی که به دریافت حمایت از اتباع یمنی شاغل در این کشور وابسته هستند؛

د) اشاره به اظهارات اساتید دانشگاه نجران مبنی بر به شدت شوکه شدن از این تصمیم دولت عربستان، به‌ویژه این که بسیاری از آن‌ها برای دهه‌های متمادی در این کشور کار کرده‌اند؛

ه) اشاره به گزارش روزنامه القدس العربی در این زمینه، مبنی بر مواجهه اساتید یمنی پس از به پایان رسیدن قراردادهای آن‌ها با اتمام قیمومیت و اخراج از کشور و جایگزین شدن آن‌ها با شهروندان سعودی یا دیگر ملیت‌ها؛

و) اشاره به گزارش‌های رسانه‌های خبری یمن مبنی بر احتمال منجر شدن این تحول به بازگشایی مباحثه‌ها در زمینه پیمان طائف که در سال ۱۹۳۴ میلادی و در پی اقدام عربستان به ضمیمه کردن این استان‌ها به کشور پس از جنگ با یمن، به امضاء رسید؛

ز) گفتنی است که بخشی از این توافق مشتمل بر به رسمیت شناختن پیروزی‌های سرزمینی عربستان در قبال لغو محدودیت‌ها برای جنبش کارگری یمن و ورود خروج بی قید و شرط به و از این مناطق بود؛^{۱۱}

۵- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۵ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عربستان به حبس یک شخصیت رسانه‌ای سودانی به دلیل انتشار توئیت‌های انتقادی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دادگاهی سعودی به محکوم کردن احمد علی عبدالقادر، ۳۱ ساله، شخصیت رسانه‌ای و روزنامه‌نگار سودانی، به تحمل ۴ سال حبس، در روز ۸ ژوئن سال ۲۰۲۱ میلادی، به اتهام توهین به نهادها و نمادهای حکومت عربستان و انتقاد از سیاست‌های این پادشاهی، در میان سایر اتهامات ابهام‌برانگیز؛

ب) اشاره به مرتبط بودن حکم عبدالقادر با اقدام وی به انتشار توئیت‌ها و هم‌رسانی مصاحبه‌های مطبوعاتی در شبکه اجتماعی توئیتر، که وی در آن‌ها به مباحثه در زمینه انقلاب سال ۲۰۱۹ - ۲۰۱۸ میلادی سودان و حمایت از آن و انتقاد از اقدام‌های حکومت عربستان در سودان و یمن پرداخته است؛

ج) اشاره به اظهارات مایکل پیچ، معاونت بخش خاورمیانه در سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر حاکی بودن حبس یک شخصیت رسانه‌ای بر اساس اتهامات ساختگی، از ابعاد منفی سیاست‌های عربستان سعودی بیش از آنچه احمد علی عبدالقادر در توئیت‌های خود به آن پرداخته است؛

د) اشاره به حاکی بودن این اقدام و دیگر پیگردهای حقوقی مشابه از اراده مقام‌های سعودی جهت خاموش کردن صدای کوچک‌ترین انتقادهای پرسش‌ها در شبکه‌های اجتماعی و بازداشتن مخالفان از هرگونه فعالیت با تهدید محکومیت آن‌ها به حبس‌های طولانی‌مدت؛

ه) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به دستگیری عبدالقادر به هنگام رسیدن او به فرودگاه بین‌المللی ملک عبدالعزیز در جده، در روز ۱۹ آوریل سال جاری میلادی و بازداشت وی

ابتدا در پاسگاه پلیس این شهر به مدت ۲۰ روز و سپس انتقال او به زندان الشمیسی^۳، در نزدیکی مکه: گفتنی است که وی در این مدت از دسترسی به وکیل، از جمله نماینده حقوقی در زمان محاکمه محروم بوده است؛

و) اشاره به اقدام دادگاه کیفری جده به محکوم کردن عبدالقادر بر اساس توثیقات و اظهارات وی در رسانه‌های گروهی در ماه فوریه سال ۲۰۱۸ میلادی و پس از آن - که بیشتر آن‌ها در زمانی انتشار یافته که وی در عربستان مستقر بوده - و همچنین ارسال پست‌های الکترونیکی به سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشری مبنی بر پرسش‌های او در زمینه چگونگی عضویت در خبرنامه‌های این سازمان‌ها و دریافت آن‌ها؛

ز) اشاره به اقدام دیده‌بان حقوق بشر به بررسی ۹ مورد از این توثیقات و دو مصاحبه مطبوعاتی عبدالقادر که به‌ویژه در حکم دادگاه وی مورد استفاده قرار گرفته بود و تأکید آن بر عدم برخورداری این موارد از هرگونه خشونت، تنفر یا تبعیض - تنها مقوله‌هایی که براساس قانون بین‌المللی حقوق بشر می‌توان افراد را براساس آن مورد هدف قرار داد؛

ح) اشاره به اقدام دادگاه کیفری به محکوم کردن عبدالقادر بر اساس اتهامات مبتنی بر انتشار توثیقاتی شامل، اهانت به نهادها و نمادهای عربستان و نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان و جنگ آن‌ها با نیروهای انصارا...، انتقاد از سیاست‌های این پادشاهی و ارتباط آن با دولت سودان، متهم کردن عربستان به مداخله در امور سودان، بهره‌برداری این کشور از موسم حج جهت دستیابی به اهداف اقتصادی، متهم کردن مطبوعات سعودی به حمایت از داعش و حضور در رسانه‌های وفادار به طرف‌های متخاصم این پادشاهی و بیان اظهارات آسیب‌زننده به این کشور در این برنامه‌ها؛

ط) اشاره به بهره‌برداری مقام‌های سعودی از اتهامات خودسرانه این چنینی بر اساس ماده شش قانون جرائم سایبری در راستای تحدید بهره‌مندی قانونی و صلح‌آمیز افراد جامعه از حق آزادی بیان که در تناقض با تعهدات حقوق بشری بین‌المللی است: گفتنی است که ماده ۳۲ منشور حقوق بشر عرب، که عربستان سعودی آن را به تصویب رسانده، ضامن حق آزادی بیان و عقیده است؛

ی) اشاره به محرومیت عبدالقادر نه تنها از حقوق اساسی خود در زمینه بهره‌مندی از فرآیند صحیح حقوقی، بلکه بر خورداری او از محاکمه منصفانه با توجه به استفاده حکومت از اتهامات مبهم به منظور تحدید آزادی بیان و در نظر گرفتن مجازات‌های سخت برای انتقادهای صلح‌آمیز؛^{۱۴}

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز یکشنبه ۳ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عربستان سعودی به مجازات دسته جمعی فرزندان مقام سابق این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های سعودی به آزاد کردن بی‌درنگ عمر الجبری،^{۱۵} ۲۳ ساله و سارا الجبری،^{۱۶} ۲۱ ساله، فرزندان محبوس سعد الجبری،^{۱۷} یکی از مقام‌های سابق سعودی، در پی برگزاری محاکمه‌ای ناعادلانه به ظاهر در راستای تلاش برای وادار کردن او به بازگشت به عربستان؛ گفتنی است که این خواهر و برادر در ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی دستگیر شده و از ماه ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی اطلاعی از آن‌ها در دست نیست؛

ب) اشاره به متهم شدن این دو نفر از سوی مقام‌های سعودی در ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ میلادی - یک ماه پس از اقدام پدرشان به مورد پیگرد قرار دادن محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی، در دادگاه فدرال ایالات متحده و بر اساس قانون حمایت از قربانیان شکنجه، بر مبنای ادعای اقدام بن سلمان به تلاش برای ترور وی در کانادا در سال ۲۰۱۸ میلادی؛

ج) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به حبس این خواهر و برادر در مکانی نامعلوم پس از دستگیری و در دوران محاکمه‌شان و همچنین ممانعت از ملاقات آن‌ها با وکیل و یا تماس

^{۱۴} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

با اعضای خانواده‌شان: گفتنی است که براساس گزارش‌های منابع مطلع، مقام‌های عربستان همچنین اقدام به حبس تا ۴۰ تن از سایر اعضای خانواده و بستگان الجبری کرده‌اند؛

د) اشاره به اظهارات مایکل پیچ، معاونت بخش خاورمیانه سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر حاکی بودن نوع رفتار با عمر و سارا الجبری از میزان تمایل حکومت عربستان به اقدام در این زمینه تنها به منظور تحت فشار قرار دادن افرادی که از موافقت با آن‌ها سر باز می‌زنند؛

ه) اشاره به به‌شمار آوردن اقدام مقام‌های سعودی به حبس دو جوان، اعمال ممنوعیت سفر علیه آن‌ها و محاکمه شتاب‌زده‌شان تنها به منظور ایجاد اهرم فشاری در برابر پدرشان، به‌مثابه مجازات دسته جمعی که نیازمند مسئولیت‌پذیری و عدالت‌خواهی است؛

و) اشاره به اقدام دادگاهی سعودی، در ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به محکوم کردن عمر و سارا الجبری، به ترتیب به تحمل ۹ و ۶ سال و نیم حبس، در پی برگزاری محاکمه‌ای ناعادلانه و به جرم پول‌شویی و تلاش برای گریز از کشور؛

ز) اشاره به اقدام دادگاه تجدیدنظرخواهی، در ماه دسامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به تأیید حکم حبس آن‌ها در استماعی محرمانه و بدون حضور متهمان: گفتنی است که در زمان اعلام حکم نهایی نیز متهمان یا وکیل آن‌ها و یا فردی از اعضای خانواده‌شان حضور نداشتند - دادگاهی که در آن به ذکر دلایل حکم بدوی و تصمیم‌گیری دادگاه در زمینه درخواست تجدیدنظر پرداخته شده بود؛

ح) اشاره به اظهارات اعضای خانواده متهمان مبنی بر مورد هدف قرار گرفتن این خواهر و برادر از سال ۲۰۱۷ میلادی - زمانی که سارا ۱۷ ساله و عمر ۱۸ ساله بوده است - در راستای ناگزیر کردن پدرشان به بازگشت به عربستان سعودی: گفتنی است که سعد الجبری یکی از مقام‌های سابق اطلاعاتی این کشور و مشاور عالی محمد بن نایف - فردی که قرار بود به‌عنوان ولیعهد عربستان برگزیده شود - بوده است. لازم به ذکر است که محمد بن سلمان، در اقدامی با در اختیار گرفتن دستگاه امنیتی عربستان، بن نایف را برکنار و خود را به‌عنوان ولیعهد کشور معرفی کرد؛

ط) اشاره به اقدام مأموران فرودگاه ریاض به ممانعت به عمل آوردن از سفر سارا الجبری به ایالات متحده، در روز ۲۱ ژوئن سال ۲۰۱۷ میلادی، اندکی پس از برکناری بن نایف از ولایت عهدی و اعلام این که این خواهر و برادر به دلیل مسائل امنیتی ممنوع‌السفر هستند؛ گفتنی است که آن‌ها برای ادامه تحصیل خود در آمریکا قصد سفر به این کشور را داشتند؛

ی) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی، در اواخر سال ۲۰۱۷ میلادی، به مسدود کردن حساب‌ها و سایر دارایی‌های مالی آن‌ها، مورد بازجویی قرار دادن جداگانه‌شان درباره محل اقامت و وضعیت و فعالیت‌های پدرشان و متقاعد کردن آن‌ها که پدر و سایر اعضای خانواده‌شان که در خارج از کشور سکونت دارند، باید به عربستان بازگردند؛

ک) تأکید بر ضرورت اقدام بی‌درنگ مقام‌های سعودی به لغو حکم حبس فرزندان سعدالجبری، آزاد کردن آن‌ها و صدور مجوز به آن‌ها برای سفر به خارج از کشور و پیوستن به خانواده‌شان، با توجه به بی‌نظمی‌های به وقوع پیوسته در محاکمه و موارد نقض موجود در فرآیند حقوقی این پرونده؛

ل) تأکید بر همچنین لزوم اقدام مقام‌های سعودی به لغو بی‌درنگ حبس‌های خودسرانه و ممنوعیت‌های سفری اعمال شده بر اعضای خانواده و بستگان الجبری از سال ۲۰۱۷ میلادی تاکنون؛^{۱۸}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

۷- انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری القسط؛^{۱۹} در روز سه‌شنبه ۲۲ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص هراس از ناپدیدشدگی پزشک سعودی از زمان دستگیری وی در ماه مه سال جاری میلادی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به دریافت اخبار معتبر از سوی سازمان حقوق بشری القسط، مبنی بر دستگیری لینا الشریف؛^{۲۰} پزشک سعودی، ۳۳ ساله، در هفته‌های گذشته و احتمال

^{۱۸} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/07/25/saudi-arabia-collective-punishment-ex-officials-children>

^{۱۹}ALQST for Human Rights

^{۲۰}Lina Alsharif

ناپدیدشدگی قهری او احتمالاً به دلیل کنش‌گرایی‌های صلح‌آمیز وی در شبکه‌های اجتماعی؛

ب) اشاره به دستگیری الشریف از سوی مقام‌های سعودی، در ماه مه سال ۲۰۲۱ میلادی، همچنین محرومیت خانواده او از برقراری هرگونه تماس با وی برای هفته‌های متوالی که در این مدت در وضعیت ناپدیدشدگی قهری به سر می‌برده است: گفتنی است که این سازمان حقوق بشری ضمن ابراز نگرانی در این زمینه اطلاعات بیشتری در رابطه با شرایط این پزشک زندانی و محل حبس وی ندارد؛

ج) اشاره به احتمال ارتباط دستگیری الشریف با فعالیت‌های او در شبکه‌های اجتماعی که در آن وی به گونه‌ای صلح‌آمیز از حق خود در زمینه آزادی بیان بهره‌مند شده است؛

د) اشاره به اظهارات جاش کوپر^{۲۱} معاون سازمان القسط، مبنی بر ابراز نگرانی شدید در زمینه ناپدیدشدگی قهری ظاهری الشریف، به‌ویژه با توجه به اقدام مقام‌های سعودی به استفاده سیستماتیک و گسترده از این شیوه به منظور خاموش کردن صدای منتقدان خود؛

ه) اشاره به به‌شمار آمدن اقدام حکومت عربستان به ناپدیدسازی قهری به‌عنوان بخشی از الگوی بزرگ‌تر دستگیری خودسرانه شهروندان این کشور به دلیل بهره‌مندی آن‌ها از حق آزادی بیان و دیگر حقوق بنیادین، که با دوره‌های ناپدیدشدگی طولانی یا کوتاه‌مدت همراه است، پیش از آن‌که متهم برای مواجهه با محاکمه خود از خفاء خارج شود: گفتنی است که برخی مواقع این دوره‌ها طولانی‌مدت بوده و به نگرانی‌ها در زمینه ایمنی قربانیان و حتی زندگی آن‌ها دامن زده است؛

و) اشاره به درخواست این نهاد حقوق بشری از مقام‌های سعودی جهت آشکار ساختن بی‌درنگ سرنوشت لینا الشریف و دیگر ناپدیدشدگان قهری و آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط تمامی افراد خودسرانه دستگیر شده تنها برای ابراز عقاید خود، همچنین تحت فشار قرار گرفتن مقام‌های این کشور جهت پایان دادن به این‌گونه اقدام‌ها و مسئول به شمار آمدن‌شان.^{۲۲}

^{۲۱}Josh Cooper

^{۲۲} گزارش سازمان حقوق بشری القسط. قابل بازیابی در لینک:

*بحرین

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری بحرین میروور،^{۳۳} در روز چهارشنبه ۶ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص سالگرد اعدام علی العرب^{۲۴} و احمد الملاله^{۲۵} پس از مورد شکنجه قرار دادن آنها. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انتشار گزارش سالانه از سوی مرکز حقوق بشر بحرین،^{۲۶} به مناسبت سالگرد اعدام علی العرب و احمد الملاله و درخواست از دولت بحرین جهت پایان بخشیدن به استفاده غیرقانونی از شکنجه و انجام تحقیقات در زمینه اعترافات مورد استناد دادگاه که تحت شکنجه از متهمان اخذ شده است؛

ب) اشاره به درخواست این مرکز از بریتانیا - که همچنان به حمایت از حکومت بحرین ادامه می‌دهد - به محکوم کردن استفاده دادگاه از اعترافات گرفته شده تحت شکنجه؛

ج) اشاره به غیرمعمول بودن استفاده از مجازات اعدام پیش از وقوع بهار عربی در بحرین و درعین حال افزایش استفاده از این مجازات به گونه‌ای بی سابقه در تاریخ این کشور، در سال‌های اخیر؛

د) اشاره به گزارش مشترک اخیر سازمان حقوق بشری رپریو^{۳۷} و مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین^{۳۸} مبنی بر افزایش بی سابقه مجازات اعدام - افزایش ۶۰۰ درصدی - از سال ۲۰۱۱ میلادی: گفتنی است که در دهه پیش از بهار عربی در مجموع ۷ حکم اعدام در این کشور صادر شده بود، که این رقم در دهه پس از سال ۲۰۱۱ میلادی به ۵۱ مورد رسیده است^{۳۹}؛

<https://www.alqst.org/en/post/fears-for-saudi-doctor-missing-since-arrest-in-may>

^{۲۴}Bahrain Mirror

^{۲۵}Ali Al-Arab

^{۲۶}Ahmed Al-Malali

^{۲۷}Bahrain Centre for Human Rights (BCHR)

^{۲۸}Reprieve

^{۲۹}Bahrain Institute for Rights and Democracy (BIRD)

^{۳۹}سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه خبری العربیه، در روز سه‌شنبه ۲۲ تیر ماه ۱۴۰۰، در خصوص افزایش چشمگیر احکام مجازات اعدام در بحرین از زمان وقوع بهار عربی در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

ه) اشاره به قرار گرفتن تمامی اعدام‌شدگان در معرض نوعی از اشکال شکنجه و به احتمال زیاد ناگزیر شدن آن‌ها به ارائه اعتراف‌های اجباری: همچنین گفتنی است که اکثر این افراد متهم به ارتکاب به اتهامات تروریستی شده‌اند - واژه‌ای رعب‌آور که از سوی دولت بحرین برای توصیف معارضان و فعالان به کار می‌رود؛

و) اشاره به در حال حاضر قرار داشتن ۲۶ تن در معرض اعدام قریب‌الوقوع که ۱۱ تن از آن‌ها افرادی هستند که در اعتراض‌های دموکراسی‌خواهانه مشارکت داشتند، از جمله محمد رمضان و حسین موسی که هر دو در ماه فوریه سال ۲۰۱۴ میلادی، پس از حضور در

الف) اشاره به تهیه گزارش از سوی مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین و سازمان مدافع حقوق بشر موسوم به «رپریو» - مستقر در بریتانیا - مبنی بر افزایش قابل ملاحظه صدور احکام مجازات اعدام در بحرین، از زمان وقوع بهار عربی در سال ۲۰۱۱ میلادی در این کشور؛

ب) اشاره به صدور دست کم ۵۱ حکم اعدام از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۱ میلادی که حاکی از افزایش ۶۰۰ درصدی این موارد در قیاس با دهه پیشین است؛

ج) اشاره به جاری بودن استفاده از شکنجه، به ویژه در پرونده‌های مرتبط با اتهامات تروریستی، با توجه به مستندسازی این گزارش در این زمینه که ۸۳ درصد از مردان اعدام شده در بحرین محکوم به ارتکاب به اتهامات تروریستی بوده و ۱۰۰ درصد این افراد اتهاماتی را درباره قرار گرفتن در معرض شکنجه به حکومت وارد آورده‌اند؛

د) اشاره به تناقض آشکار واقعیت استفاده از مجازات اعدام و شکنجه در بحرین با اصلاحات حقوق بشری که این کشور پس از تحولات بهار عربی به ایجاد آن متعهد شده بود؛

ه) اشاره به همزمانی انتشار این یافته‌ها با گذشت دقیقاً یک سال از اقدام دادگاه فرجام‌خواهی بحرین به تأیید احکام اعدام محمد رمضان، نگهبان امنیتی فرودگاه بین‌المللی بحرین و حسین موسی، کارمند هتل در این کشور؛

و) اشاره به اظهارات مقام‌های سازمان حقوق بشری رپریو، مبنی بر حبس این دو شهروند بحرینی تنها به دلیل مشارکت در اعتراض‌های صلح‌آمیز و دموکراسی‌خواهانه و اقدام حکومت به محکوم کردن آن‌ها بر اساس اعترافات تحت شکنجه: این در حالی است که هر دوی این متهمان با خطر اعدام قریب‌الوقوع با جوتخته اعدام مواجه هستند و این امکان وجود دارد که اعضاء خانواده و ناظران بین‌المللی پیشاپیش از این اقدام اطلاع نیابند؛

ز) اشاره به انتقاد این گزارش همچنین از دولت بریتانیا، جهت تداوم تأمین بودجه برای دولت بحرین و به منظور سرپوش گذاردن بر موارد نقض حقوق بشر به وقوع پیوسته در این کشور، به رغم دعاوی آن در رابطه با مخالفت با استفاده از شکنجه؛

ح) اشاره به اظهارات جیمز کلورلی، مسئول بخش خاورمیانه و شمال آفریقای وزارت خارجه بریتانیا، در ماه ژوئیه سال گذشته میلادی، در خصوص تداوم نظارت فعالانه بر پرونده‌های محمد رمضان و حسین موسی و تلاش بریتانیا جهت طرح این پرونده‌ها و به طور کلی موضوع استفاده از مجازات اعدام با مقام‌های بحرینی: این در حالی است که بر اساس این گزارش، تا کنون تماسی از سوی دولت انگلیس در زمینه متوقف ساختن احکام اعدام رمضان و موسی با مقام‌های بحرینی انجام پذیرفته است؛

ط) اشاره به اظهارات سید احمد الودعی، مدیر مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین، مبنی بر به شمار آوردن محکومیت قربانیان شکنجه به اعدام، تنها به دلیل مخالفت‌شان با دولت، به عنوان اقدامی شنیع، ضمن تأکید بر وظیفه اخلاقی دولت بریتانیا جهت افشای‌گری در زمینه این بی‌عدالتی پیش از آن که زمان بگذرد.

اعتراض‌های صلح‌آمیز دموکراسی‌خواهانه دستگیر و هر دو اندکی پس از دستگیری مورد شکنجه قرار گرفتند؛

ز) اشاره به ناگزیر شدن موسی از سوی بازجویان به امضاء اعتراف‌نامه‌ای مبنی بر دست داشتن در بمب‌گذاری که منجر به کشته شدن یک مأمور پلیس شد: گفتنی است که از آنجا که این اعتراف تحت فشار و قرار دادن زندانی در معرض سوءاستفاده جسمی و روحی اخذ شده بر اساس حقوق بین‌الملل، غیرقانونی است؛

ح) اشاره به همچنین پرونده زهیر عبدالله^۳ محکوم به اعدام، که در ماه نوامبر سال ۲۰۱۷ میلادی دستگیر و از سوی مقام‌ها در معرض سوءاستفاده شدید جسمی قرار گرفت: گفتنی است که وی پس از مدت کوتاهی به آکادمی سلطنتی پلیس انتقال یافته و مجدداً تهدید به شکنجه شد؛

ط) اشاره به سرانجام ناگزیر شدن عبدالله به اعتراف به کارگذاری و انفجار ماده‌ای منفجره که به کشته شدن یک مأمور پلیس انجامید: گفتنی است که عبدالله در سال ۲۰۱۸ میلادی به اعدام محکوم شد و درخواست تجدیدنظرخواهی حکم وی در سال ۲۰۲۰ میلادی مورد پذیرش قرار نگرفت. وی در حال حاضر در آستانه اعدام قریب‌الوقوع قرار دارد؛

ی) اشاره به پرونده ماهر عباس که در پی اعتراض‌های سال ۲۰۱۱ میلادی و به همراه هزاران تن دیگر که در این تظاهرات مشارکت داشته و مورد هدف قرار گرفتند، دستگیر شد: گفتنی است که وی در ماه ژانویه سال ۲۰۱۸ میلادی، بر اساس اعتراف‌های اجباری دیگر متهمان این پرونده که تحت شکنجه و سوءرفتار اخذ شده بود، به اعدام محکوم شد؛

ک) اشاره به مطرح شدن این اتهامات در دادگاه و درعین حال نادیده گرفته شدن آن‌ها و عدم اقدام یک‌نهاد نظارتی به تحقیق در این زمینه: گفتنی است که ماهر در حال حاضر در معرض خطر اعدام قریب‌الوقوع قرار دارد و حکم وی تنها در انتظار تأیید پادشاه این کشور است؛

---

^۳Zuheir Abdullah

ل) اشاره به توصیه‌های ارائه شده از سوی مرکز حقوق بشر بحرین در این زمینه و با توجه به رو به وخامت نهادن وضعیت حقوق بشر در این کشور، از جمله:

- تأکید بر ضرورت مورد تحقیق و تفحص قرار گرفتن اتهامات مربوط به اعمال شکنجه از سوی نهادی مستقل: گفتنی است که اگر چه دولت اقدام به ایجاد نهادهایی در این زمینه نموده (نهاد دادرسی و واحد تحقیقات ویژه)، اما گزارش‌های مستقل کارشناسان حوزه شکنجه در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۲۰ میلادی حاکی از آن است که این نهادها از قابلیت لازم بدین منظور برخوردار نیستند؛^{۳۱}

- تأکید بر لزوم پایان بخشیدن به استفاده غیرقانونی از شکنجه و تحقیق در زمینه اعتراف‌های مورد استناد قرار گرفته در دادگاه که تحت شرایط شکنجه اتخاذ شده است؛
- تأکید بر ضرورت فراهم آوردن آزادی و فرصت لازم برای نهادهای مستقل جهت تحقیق در زمینه اتهامات مربوط به اعمال شکنجه و سوءاستفاده‌های حقوق بشری در زندان‌ها و
- تأکید بر ضرورت اقدام دولت بریتانیا - که همچنان به حمایت از بحرین ادامه می‌دهد - به محکوم کردن استفاده دادگاه از اعترافات اخذ شده تحت شکنجه؛^{۳۲}

۲- انتشار گزارش از سوی مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)،^{۳۳} در روز پنج‌شنبه ۳۱ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص انتقال دکتر عبدالجلیل السینکیس، مدافع حقوق بشر، به بیمارستان در دومین هفته از اقدام وی به اعتصاب غذا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:
الف) اشاره به انتقال دکتر عبدالجلیل السینکیس؛^{۳۴} مدافع حقوق بشر زندانی، استاد دانشگاه و وبلاگ‌نویس به بیمارستان امنیتی عمومی در القلعه؛^{۳۵} در روز یکشنبه ۲۷ تیرماه، ده روز

^{۳۱} گفتنی است که آنچه که این موضوع را پیچیده‌تر کرده این است که کشورهایی چون بریتانیا و ایالات متحده آمریکا، به رغم موارد نقض آشکار حقوق بشر، همچنان به حمایت بی قید و شرط خود از بحرین ادامه می‌دهند و آنچه که بیش از هر چیز پرسش‌برانگیز است این حقیقت است که دولت بریتانیا این نهادهای دولتی را نهادهایی مستقل به شمار می‌آورد، اگرچه که گزارش‌ها خلاف این امر را به اثبات رسانده‌اند؛

^{۳۲} گزارش پایگاه خبری بحرین می‌رور. قابل بازیابی در لینک:

<http://www.bahrainmirror.com/en/news/60000.html>

^{۳۳}Gulf Centre for Human Rights (GCHR)

^{۳۴}Abduljalil Al-Singace

^{۳۵}Al-Qalaa

پس از اقدام وی به اعتصاب غذا در اعتراض به قرار گرفتن در معرض سوءرفتار و آزار و اذیت در زندان جو^{۳۶} و پس از آنکه ۷ کیلو از وزن خود را از دست داد، قند خون او دچار افت شدید شد و نگرانی‌هایی در زمینه عملکرد اعضاء بدن وی، به‌ویژه کلیه‌ها پدید آمد؛

ب) اشاره به اقدام السینکیس به آغاز اعتصاب غذای خود، در روز پنج‌شنبه ۱۷ تیرماه سال جاری، در اعتراض به سوءرفتارهای انجام پذیرفته در زندان، ازجمله مصادره کتابی که ۴ سال برای نگارش آن وقت صرف کرده بود: گفتنی است که این کتاب که در مورد لهجه‌ها و گویش‌های محلی است، در ماه آوریل سال جاری میلادی مصادره شده و مقام‌های زندان، درخواست‌های مکرر وی برای تحویل آن به خانواده‌اش را نادیده گرفته‌اند؛

ج) اشاره به گزارش رسانه‌های دولتی بحرین، در روز دوشنبه ۲۸ تیرماه، مبنی بر اقدام دفتر دادستانی عمومی به ارجاع درخواست دکتر السینکیس در زمینه پژوهش وی به دادرسی وزارت کشور: این در حالی است بیانیه دادستانی عمومی حاوی اطلاعات نادرست در زمینه اعتصاب غذای این مدافع حقوق بشر بوده است؛

د) اشاره به اظهارات السینکیس در زمان آغاز اعتصاب غذا مبنی بر اقدام محمد یوسف فخر^{۳۷} یکی از مقام‌های زندان به نادیده گرفتن متداوم درخواست‌های او و همچنین مصادره پژوهش وی: گفتنی است که این مدافع حقوق بشر همچنین به‌طور مکرر به وضعیت مراقبت‌های درمانی و پزشکی زندان اعتراض کرده بود؛

ه) اشاره به ابراز نگرانی مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) در خصوص رو به وخامت نهادن غیرقابل جبران وضعیت پیشاپیش ناگوار سلامتی السینکیس: گفتنی است که این مرکز و سایر سازمان‌های مردم‌نهاد، ازجمله سازمان عفو بین‌الملل^{۳۸} و مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۳۹}، کارشناسان سازمان ملل^{۴۰} و اتحادیه اروپا^{۴۱} اخیراً

^{۳۶}Jau

^{۳۷}Mohammed Yousif Fakhro

^{۳۸}<http://www.bahrainmirror.com/en/news/59933.html>

^{۳۹}<https://www.adhrb.org/2021/07/adhrb-deeply-condemns-the-mistreatment-of-dr-singace-and-calls-for-his-immediate-release/>

^{۴۰}<https://srdefenders.org/bahrain-human-rights-defenders-in-bahrain-sentenced-to-life-or-long-term-imprisonment-tortured-joint-communication/>

درخواست‌های متعددی را از مقام‌های بحرین جهت ارائه مراقبت‌های پزشکی لازم به دکتر السینکیس و آزادی او نموده‌اند، با توجه به این‌که این زندانی از بیماری‌های متعدد مزمن رنج می‌برد؛

و) اشاره به عضویت دکتر السینکیس در گروه موسوم به «بحرین ۱۳»^{۱۳} (گروهی متشکل از فعالان و مدافعان حقوق بشر، از جمله عبدالهادی الخواجه)^{۱۴} و محکومیت او به حبس ابد در روز ۲۲ ژوئن سال ۲۰۱۱ میلادی، به دلیل مشارکت در اعتراضات صلح‌آمیز صورت گرفته در بحرین در این سال؛

ز) اشاره به مورد مباحثه قرار گرفتن پرونده دکتر السینکیس، در روز جمعه ۲۵ تیرماه، از سوی نمایندگان پارلمان بریتانیا، طی جلسه‌ای شفاهی در خانه اعیان این پارلمان در زمینه موارد نقض حقوق بشر در بحرین، که پس از آن به وقوع پیوست که نخست‌وزیر بریتانیا و ولیعهد بحرین در ماه ژوئن سال جاری با یکدیگر دیدار کرده و در این دیدار در زمینه حقوق بشر گفتگو ننموده بودند؛

ح) اشاره به اقدام ۱۶ گروه حقوق بشری، از جمله سازمان عفو بین‌الملل و مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین^{۱۵} به صدور بیانیه‌ای مبنی بر درخواست جهت آزادی دکتر عبدالجلیل السینکیس که از روز پنج‌شنبه ۱۷ تیرماه، به دلیل قرار گرفتن در معرض سوءرفتار دست به اعتصاب غذا زده است؛^{۱۶}

ط) اشاره به درخواست مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) از حامیان دکتر عبدالجلیل السینکیس جهت انتشار توثیقاتی به زبان‌های انگلیسی و عربی مبنی بر تقاضا از مقام‌های بحرین به منظور:

– آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط دکتر السینکیس و دیگر مدافعان حقوق بشر، از جمله عبدالهادی الخواجه از زندان؛

^{۱۳}https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/RC-9-2021-0190_EN.html

^{۱۴}Bahrain 13

^{۱۵}Abdulhadi Al-Khawaja

^{۱۶}Bahrain Institute for Rights and Democracy

<https://birdbh.org/2021/07/rights-groups-urge-bahrain-to-release-dr-abduljalil-al-singace-jailed-academic-on-hunger-strike/>

- فراهم آوردن دسترسی بلامانع دکتر السینکیس و سایر زندانیان به مراقبت‌های درمانی و تجهیزات پزشکی و حصول اطمینان از عدم قرار گرفتن آنها در معرض سوءرفتار و سوءاستفاده؛

- تحویل دادن پژوهش دکتر السینکیس به خانواده وی؛

- تضمین فراهم آوردن امکان لازم برای تمامی مدافعان حقوق بشر بحرینی در تمامی شرایط، جهت انجام فعالیت‌های مشروع خود بدون هراس از قرار گرفتن در معرض اقدام‌های تلافی‌جویانه و آزاد کردن آنها از تمامی محدودیت‌ها، از جمله آزار و اذیت‌های قضایی؛^{۴۶}

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری بحرین میرور، در روز یکشنبه ۲۷ تیرماه ۱۴۰۰، به نقل از سازمان عفو بین‌الملل، در زمینه مبارزه حسن مشیمع^{۴۷} یکی از سرشناس‌ترین زندانیان جهان، برای دستیابی به حقوق خود حین برخورداری از شرایط نامساعد سلامتی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به اقدام سازمان عفو بین‌الملل به اختصاص مقاله‌ای ویژه به حسن مشیمع و به شمار آوردن او به یکی از سرشناس‌ترین زندانیان جهان که به مدت ۳۷۳۰ روز - بدون احتساب دستگیری‌های سابق - در زندان‌های حکومت بحرین در رنج و عذاب به سر برده و یکی از رهبران اعتراض‌های صلح‌آمیز در جریان بهار عربی در این کشور به شمار می‌آید؛
(ب) اشاره به تأکید سازمان عفو بین‌الملل بر اضطراری بودن شرایط حسن مشیمع و فراهم آمدن فرصت مناسبی جهت تداوم دفاع از آزادی‌ها و حقوق او در مجامع بین‌المللی؛

(ج) اشاره به به‌شمار آوردن بحرین به‌عنوان یکی از کشورهای بی‌اعتنا به موارد نقض حقوق بشر و این در حالی است که وضعیت ناگوار و رو به وخامت حقوق بشر در این کشور، به دلیل اقدام‌های قابل‌توجه فعالان این حوزه در داخل و خارج از آن، نگرانی‌هایی

^{۴۶} گزارش مرکز حقوق بشر خلیج (فارس). قابل‌بازیابی در لینک:

را در سطح بین‌المللی پدید آورده، از جمله فعالیت‌هایی که به آزادی زندانیان سیاسی، چون نبیل رجب^۸ و نجاح یوسف^۹ انجامیده است؛

د) اشاره به منجر نشدن این اقدام‌ها به آزادی حسن مشیمع، ۷۳ ساله و محکوم به تحمل حبس به دلیل مشارکت در اعتراض‌های دموکراسی‌خواهانه سال ۲۰۱۱ میلادی در بحرین: گفتنی است که مقام‌های بحرین ابتدا در سال ۱۹۹۵ میلادی، مشیمع را به دلیل مشارکت در اعتراضی صلح‌آمیز دستگیر کردند که این آغاز فعالیت‌های سیاسی و حقوق بشری او به شمار می‌آمد. این در حالی است که پس‌از این رویداد نیز وی مجدداً دستگیر و به مدت ۵ سال محبوس شد؛

ه) اشاره به برگزیده شدن او به‌عنوان دبیرکل جمعیت الوفاق در سال ۲۰۰۲ و جنبش الحق در سال ۲۰۰۵ میلادی و دستگیری مجدد وی پس از آغاز خیزش‌های آزادی و دموکراسی‌خواهانه و محکومیت او به حبس ابد؛

و) اشاره به افزایش جنبش‌ها و فشارها برای آزادی مشیمع، از جمله اقدام مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۱۰} و مرکز اروپا برای دموکراسی و حقوق بشر^{۱۱} به راه‌اندازی پایگاه اینترنتی دیجیتالی در راستای اطلاع‌رسانی در زمینه پرونده این زندانی سیاسی و دفاع از اعاده آزادی او؛

ز) اشاره به اقدام سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد، از جمله سازمان عفو بین‌الملل و مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین به امضاء نامه‌ای خطاب به دولت بحرین، به منظور درخواست جهت آزاد کردن حسن مشیمع و فراهم آوردن مراقبت‌های پزشکی لازم از او با توجه به این‌که وی مبتلا به سرطان بوده و از دیابت و فشارخون بالا نیز رنج می‌برد؛

^۸Nabeel Rajab

^۹Najah Youssef

^{۱۰}Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain

^{۱۱}European Center for Democracy and Human Rights

ح) اشاره به افزایش نگرانی‌ها در زمینه وضعیت سلامت مشیمع پس از شیوع ویروس کرونا در زندان جو - زندانی که او در آن محبوس است: گفتنی است که زندانیان سیاسی متعددی در این زندان محبوس شده‌اند و زندان مزبور فاقد ایمنی و شرایط بهداشتی لازم است؛

ط) اشاره به ناشی نشدن وضعیت کنونی سلامتی مشیمع تنها از بیماری و فقدان مراقبت‌های پزشکی، بلکه منتج شدن آن از قرار گرفتن وی در معرض شکنجه و سوءرفتار، از جمله تبعیض‌های مذهبی؛

ی) اشاره به اقدام پارلمان اروپا در هفته‌های اخیر به تصویب قطعنامه‌ای مبنی بر هشدار در زمینه وضعیت جدی سلامتی در زندان‌های بحرین، همچنین قرار گرفتن زندانیان در معرض سوءرفتار، تبعیض و رفتارهای ترذیلی و درخواست از مقام‌های بحرین جهت اصلاح این وضعیت و آزاد کردن زندانیان^{۵۱}؛

ک) به گزارش همین پایگاه خبری، در روز دوشنبه ۴ مردادماه، علی مشیمع، فرزند حسن مشیمع، با انتشار تویییتی از رو به وخامت نهادن جدی وضعیت سلامت پدرش بر اساس آزمایش‌های اولیه خبر داده است.^{۵۲}

*امارات متحده عربی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)^{۵۱}؛ در روز دوشنبه ۲۸ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص در مخاطره قرار داشتن جان فعال سرشناس زندانی در امارات متحده عربی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به احتمال مواجهه احمد منصور، مدافع سرشناس حقوق بشر، با اقدام‌های تلافی‌جویانه پس از انتشار نامه خصوصی او مبنی بر شرح جزئیات سوءرفتارهای انجام

^{۵۱} گزارش پایگاه خبری بحرین میرو. قابل بازیابی در لینک:

<http://www.bahrainmirror.com/en/news/59959.html>

^{۵۲}<http://www.bahrainmirror.com/en/news/59979.html>

^{۵۳}Gulf Centre for Human Rights (GCHR)

شده در قبال وی در زندان و قرار گرفتن او در معرض محاکمه به شدت ناعادلانه، در رسانه‌های منطقه‌ای؛

ب) اشاره به اقدام مقام‌های امارات متحده عربی، به حبس احمد منصور، ۵۱ ساله، عمدتاً در مکانی نامعلوم و در انزوای کامل از سایر زندانیان، همچنین محروم کردن وی از برخورداری از تخت و تشک از زمان حبس او در ماه مارس سال ۲۰۱۷ میلادی تاکنون؛

ج) تأکید بر ضرورت اقدام حکومت امارات متحده عربی به پایان دادن به انزوای منصور و فراهم آوردن امکان دسترسی اعضای خانواده و ناظران مستقل به او به منظور اطمینان یافتن از سلامت وی؛

د) اشاره به محبوس بودن منصور در زندان بدنام الصدر در ابوظبی که اکنون در حال گذراندن محکومیت ۱۰ ساله‌ای است که در روز ۲۹ مه سال ۲۰۱۸ میلادی، از سوی نهاد امنیتی حکومتی دادگاه تجدیدنظرخواهی ابوظبی و در پی برگزاری دادگاهی به شدت ناعادلانه و بر اساس اتهامات ساختگی صادر شد؛

ه) اشاره به انتشار نامه احمد منصور، در روز جمعه ۲۵ تیرماه سال جاری، از سوی شبکه خبری عربی «عرب ۱۲۱»^{۵۰} - مستقر در لندن - مبتنی بر جزئیات موارد جدی نقض حقوق بشر مرتکب شده از سوی نهاد امنیتی حکومتی امارات در قبال این مدافع حقوق بشر از زمان دستگیری و حبس وی، از جمله حبس در سلول انفرادی برای مدت زمان نامحدود و محرومیت از نیازهای اولیه و هرگونه تماس با دیگر زندانیان یا جهان خارج؛

و) اشاره به اظهارات مایکل پیچ،^{۵۱} معاونت بخش خاورمیانه سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر عدم دریغ مقام‌های امارات متحده عربی از هرگونه تلاش در راستای به سکوت واداشتن احمد منصور، از جمله منزوی کردن او در حبس برای سال‌های متمادی: این در حالی است که اراده وی برای آشکار ساختن سوءاستفاده‌های حکومت هرگونه مانعی را پشت سر نهاده است؛

^{۵۰}Arab121

^{۵۱}Michael Page

ز) اشاره به حاکی بودن سابقه طولانی مدت تحقیر و نادیده گرفتن حاکمیت قانون و حقوق زندانیان از سوی مقام‌های امارات متحده عربی، از احتمال مواجهه منصور با اقدام‌های شدید تلافی‌جویانه در زندان، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های این کشور به فراهم آوردن امکان دسترسی ناظران مستقل به این زندانی جهت حصول اطمینان از ایمنی و سلامت وی؛

ح) اشاره به اقدام نهاد قدرتمند امنیتی کشور به نقض حقوق منصور به مدت بیش از ۱۰ سال با توجه به دستگیری و حبس خودسرانه او، تهدید مکرر وی به مرگ و قرار دادن او در معرض حملات فیزیکی، نظارت‌های حکومتی و رفتارهای غیرانسانی در زمان بازداشت؛ به عبارت دیگر احمد منصور به عنوان یک زندانی، بر اساس قانون بین‌المللی حقوق بشر، شامل حداقل مقررات معیار برای رفتار با زندانیان، از حقوق خود محروم بوده است؛

ط) اشاره به گزارش ۳۰ صفحه‌ای مشترک انتشار یافته از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)، در ماه ژانویه سال جاری میلادی، تحت عنوان «آزار و اذیت احمد منصور: امارات متحده عربی چگونه صدای سرشناس‌ترین فعال حقوق بشر خود را خاموش کرد؟»^۷

ی) اشاره به منجر شدن اقدام مقام‌های اماراتی به حبس منصور در انزوا برای مدت نزدیک به ۴ سال که مصداق شکنجه است، به نقض تعهدات خود بر اساس کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و ترذیلی که این کشور در سال ۲۰۱۲ میلادی به تصویب رسانده است؛

ک) تأکید بر ضرورت اقدام کشورهای برخوردار از نفوذ در امارات متحده عربی، به‌ویژه ایالات متحده آمریکا و بریتانیا، به درخواست بی‌درنگ از مقام‌های این کشور جهت فراهم آوردن امکان دسترسی ناظران مستقل و بین‌المللی به احمد منصور و تلاش برای انجام ملاقات‌های خصوصی و منظم با این مدافع حقوق بشر در زندان به منظور نظارت بر ایمنی وی؛

^۷<https://www.hrw.org/node/377645>

ل) اشاره به اظهارات خالد ابراهیم، مدیر اجرایی مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)، مبنی بر مسئول به شمار آوردن دستگاه امنیتی کشور در قبال ایمنی جسمی و سلامت و امنیت احمد منصور و هم‌زمان درخواست از حکومت امارات متحده عربی جهت آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط او با توجه به این‌که وی تنها به دلیل فعالیت‌های صلح‌آمیز و مشروع حقوق بشری خود مورد هدف قرار گرفته است؛^{۵۰}

۲- انتشار گزارش از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی؛^{۵۱} در روز جمعه ۲۵ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص نهمین سالگرد حبس محمد الرکن. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به به‌شمار آمدن ۱۷ ژوئیه سال ۲۰۲۱ میلادی (شنبه ۲۶ تیرماه) به‌عنوان نهمین سال حبس محمد الرکن، وکیل سرشناس و مدافع حقوق بشر اماراتی که در زندان الرزین در ابوظبی محبوس بوده و حال در گذراندن مابقی مدت زمان محکومیت ده ساله خود است؛

ب) اشاره به فعالیت‌های محمد الرکن پیش از دستگیری، شامل ارائه متداوم کمک‌های حقوقی به فعالان زندانی مدافع حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین، که مهم‌ترین آن‌ها پذیرفتن وکالت پرونده «یو.ای.ای»^{۵۲} در سال ۲۰۱۱ میلادی، به رغم قرار گرفتن در معرض ارباب و آزار و اذیت از سوی حکومت امارات متحده عربی بود، از جمله تهدید به لغو مجوز حقوقی وی و بعدها نیز ممانعت به عمل آوردن از مصاحبه او با رسانه‌ها یا نگارش مطلب در روزنامه‌های داخلی؛

ج) اشاره به اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به دستگیری الرکن، در روز ۱۷ ژوئیه سال ۲۰۱۲ میلادی، به هنگام مراجعه وی به پاسگاه پلیس جهت گزارش دادن ناپدیدشدگی پسر و داماد خود و در پی آن قرار گرفتن او در معرض ناپدیدشدگی قهری در مکانی نامعلوم برای مدت ۳ ماه؛

^{۵۰} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس). قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/07/19/uae-prominent-jailed-activist-danger>

^{۵۱} International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICF UAE)

^{۵۲} UAE 5'

د) اشاره به سرانجام متهم شدن الرکن به توطئه برای براندازی حکومت به همراه دیگر معارضان سیاسی در محاکمه معروف «یو.ای.ای ۹۴»^{۶۱} که از ماه مارس سال ۲۰۱۳ میلادی آغاز شد: گفتنی است که این اتهام بر اساس طوماری صادر شد که در ماه مارس سال ۲۰۱۱ میلادی به امضاء رسید و در آن از خلیفه بن زاید آل نهيان، رئیس امارات متحده عربی، خواسته شد تا اقدام به اجرای اصلاحات سیاسی و ارتقاء دموکراسی در کشور نماید. این طومار همچنین خواستار ایجاد نهاد قانون‌گذاری جدید در حکومت، برخوردار از اختیارات نظارتی بود؛

ه) اشاره به نقض حقوق الرکن در زمینه برخورداری از فرآیند قضایی مناسب و محاکمه عادلانه، با توجه به محرومیت او از برخورداری از نماینده حقوقی و دسترسی به اسناد دادگاه تا زمان برگزاری جلسه استماع دوم خود؛

و) اشاره به محکومیت الرکن، در روز دوم ژوئیه سال ۲۰۱۳ میلادی، به تحمل ۱۰ سال حبس و ۳ سال حبس مشروط: گفتنی است که وی، پس از برگزاری محاکمه، ابتدا به زندان الوثبه و سپس از به زندان الرزین انتقال یافت که تا به امروز در آن محبوس مانده است؛

ز) اشاره به شکایات الرکن به وکلای خود، مبنی بر قرار گرفتن در معرض اشکال مختلف شکنجه جسمی و روحی به هنگام حبس، از جمله اقدام نگهداران به روشن نگاه داشتن مداوم چراغ سلول او و محروم کردن وی از خواب برای مدت‌های طولانی که مصداق شکنجه است؛

ح) اشاره به ابراز نظر کارگروه‌ها و گزارشگران ویژه سازمان ملل، در ماه نوامبر سال ۲۰۱۳ میلادی، مبنی بر محکومیت محاکمه موسوم به «یو.ای.ای ۹۴»، به ویژه اشاره به محمد الرکن به دلیل موفقیت‌های حقوق بشری او و محکومیت دستگیری وی؛

ط) اشاره به درخواست گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه وضعیت مدافعان حقوق بشر، در ماه فوریه سال ۲۰۲۱ میلادی، جهت آزاد کردن الرکن و محکومیت حبس طولانی مدت و ناعادلانه وی؛

^{۶۱}UAE94'

ی) اشاره به فرا رسیدن زمان آزادی الرُّکْن در سال آتی و درعین حال عدم وجود ضمانت لازم برای آزادی او، با توجه به اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به استفاده سیستماتیک از حبس نامحدود زندانیان به منظور سرکوب صداهایی که شجاعانه به افشاء بی‌عدالتی‌ها می‌پردازند: گفتنی است که در حال حاضر دست کم ۹ زندانی، که ۴ تن از آنها از اعضای محاکمه «یو.ای.ای ۹۴» هستند، پس از فرا رسیدن زمان آزادی‌شان همچنان در حبس به سر می‌برند؛

ک) اشاره به در نتیجه امکان عدم آزاد نشدن محمد الرُّکْن در ماه ژوئیه سال ۲۰۲۲ میلادی و احتمال محبوس شدن نامحدود او در مرکز مناصحه (مشاوره) که زندانیان پس از اتمام دوران حبس خود به آن انتقال می‌یابند؛

ل) گفتنی است دولت امارات این اقدام را این گونه توجیه می‌کند که این زندانیان تهدیدی تروریستی به شمار می‌آیند، درحالی که آنها زندانیان سیاسی هستند که هیچ گونه تهدیدی برای امنیت حکومت ندارند و الرُّکْن نیز از این قاعده مستثنا نیست.^{۶۲}

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر کشورهای منطقه

*ائتلاف به رهبری عربستان سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتورز، در روز سه‌شنبه ۵ مردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اختصاص یافتن ۵۳ درصد از بی‌جاشدگان یمنی به کودکان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انتشار توثیقی از سوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، در روز دوشنبه ۴ مردادماه، مبنی بر اختصاص یافتن ۵۳ درصد از بی‌جاشدگان یمنی به کودکان: این در حالی است که حتی در این شرایط آنها راهی برای خوشحال بودن پیدا می‌کنند؛

^{۶۲} گزارش کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به گرفتار آمدن پناهجویان یمنی به معضلات بیشتر پس از ناگزیر شدن آنها به ترک خانه و کاشانه خود؛

ج) اشاره به گزارش اخیر سازمان نجات کودکان مبنی بر عدم دسترسی ۹ کودک از هر ۱۰ کودک ساکن اردوگاه‌های پناهجویی به غذا، آب و تحصیل؛

د) اشاره به ناگزیر شدن حدود ۱۱۵ هزار کودک در سال ۲۰۲۰ میلادی، به گریز از خانه‌های خود، عمدتاً در استان‌های مأرب، حدیده، حجه و تعز و ناگزیر شدن ۲۵ هزار کودک و خانواده‌هایشان به ترک خانه‌هایشان از ابتدای سال ۲۰۲۱ میلادی؛

ه) اشاره به درخواست از حامیان بین‌المللی جهت بهبود و افزایش دسترسی به جوامع بی‌جاشده و حصول اطمینان از برخورداری آن از نیازهای اولیه و حمایت به عمل آمدن از کودکان‌شان؛

و) گفتنی است که بر اساس داده‌های سازمان ملل، از آغاز این جنگ در سال ۲۰۱۵ میلادی تاکنون، نزدیک به ۴ میلیون تن از مردم یمن بی‌جا شده‌اند؛^{۳۶}

۲- انتشار گزارش از سوی کمیته نجات بین‌المللی، در روز چهارشنبه ۳۰ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص کاهش بی‌سابقه ارزش پول یمن و منجر شدن آن به وخامت وضعیت گرسنگی

در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی کمیته نجات بین‌المللی در زمینه رشد فزاینده سطح نیازهای بشردوستانه در یمن، هم‌زمان با کاهش نرخ ریال و برابری هر ۱۰۰۰ ریال یمنی با یک دلار برای نخستین بار در جنوب این کشور، که این امر موجب امکان‌ناپذیری تأمین نیازهای اولیه و اساسی، از جمله مواد غذایی، برای این شهروندان این کشور شده است؛

ب) اشاره به منجر شدن کمبود ارز خارجی به افزایش سریع بهای مواد غذایی در کشوری که ۹۰ درصد از نیازهای غذایی خود را وارد می‌کند: گفتنی است که تحلیل انجام شده در

^{۳۶} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل‌بازیابی در لینک:

ماه مه سال جاری میلادی حاکی از آن است که هزینه حداقل‌ترین سبد غذایی ۲۰ درصد از سطوح بالای متوسط آن در آغاز ماه ژانویه این سال بیشتر بوده است؛

ج) اشاره به تداوم کاهش ماه‌به‌ماه قدرت خرید خانوارهای متوسط هم‌زمان با راکد ماندن میزان دستمزدها؛

د) اشاره به به‌شمار آوردن اقتصاد یمن نه تنها به‌عنوان قربانی منازعه خشونت‌بار جاری در این کشور، بلکه به‌عنوان نتیجه و حاصل آن، با توجه به رقابت طرف‌های درگیر در تحت تسلط درآوردن منابع و نهادهای کشور به بهای حیات و معیشت شهروندان آن: گفتنی است که اگرچه علل بحران اقتصادی یمن پیچیده و درهم تنیده است، اما تأثیر آن بر مردم این کشور که پیشاپیش بر اثر سال‌ها جنگ و منازعه در رنج به سر می‌برند، آشکار است؛

ه) اشاره به تأثیر به شدت نگران‌کننده کاهش ارزش پول یمن بر معیشت مردم این کشور، با توجه به از دست رفتن یک‌سوم ارزش آن در قبال دلار آمریکا در یک سال گذشته که موجب شده تا حتی افراد برخوردار از مشاغل با ثبات برای تهیه مواد غذایی با مشکل مواجه شوند، چراکه با درآمد کنونی خود تنها می‌توانند بخشی از آنچه را که در ماه‌های پیش خریداری کرده بودند، اکتفا کنند؛

و) اشاره به در دسترس قرار داشتن مواد غذایی در بخش‌های جنوبی کشور، اما کمبود توان مالی لازم برای خرید آن، با توجه به ناگزیر شدن بسیاری از مردم یمن پس از گذشت ۶ سال جنگ و بحران اقتصادی به استفاده از تمامی پس‌اندازها و فروش تمامی اموال و املاک ارزشمند خود و اتخاذ تصمیم‌هایی که هیچ خانواده‌ای نباید ناچار به اتخاذ آنها شود، همچون انتخاب میان کاهش وعده‌های غذایی یا تقلیل ارزش مواد غذایی از جمله اکتفا کردن به تنها نان؛

ز) اشاره به گزارش‌های دریافتی در خصوص ناگزیر شدن زنان و دختران به قرض گرفتن غذا به صورت قسطی از مغازه‌دارها که آن‌ها را در معرض سوءاستفاده و آزار و اذیت قرار می‌دهد: گفتنی است که میزان ازدواج‌های اجباری و ازدواج کودکان از زمان آغاز جنگ بیش از دو برابر شده، با توجه به این که دوسوم دختران یمنی در دوران کودکی ازدواج می‌کنند؛

ح) اشاره به ابراز نگرانی عمیق در زمینه سطوح فزاینده نیازهای بشردوستانه در کشوری که دوسوم از جمعیت آن پیشاپیش نیازمند کمک‌های بشردوستانه هستند، با توجه به گرسنگی بیش از نیمی از مردم یمن و بالاترین میزان سوءتغذیه به ثبت رسیده برای کودکان زیر ۵ سال؛

ط) اشاره به هم‌زمانی افزایش بهای مواد غذایی با آغاز فصل وزش باد در سواحل جنوبی و امکان‌ناپذیر شدن ماهیگیری برای شهروندان این کشور که معیشت آن‌ها در این دوران وابسته به دریا است، چراکه نه از درآمد لازم برای تهیه مواد غذایی برخوردارند و نه می‌توانند ماهیگیری کنند، تا با این ماده غذایی خانواده خود را از گرسنگی نجات دهند و به همین دلیل ناگزیر به تکیه‌گری در بازارهای عمومی و یا خواستار دریافت پسماند غذاهای اردوگاه‌های نظامی می‌شوند؛

ی) اشاره به ضرورت اقدام جامعه بین‌المللی به عمل به تعهد خود در زمینه حمایت از طرح‌های بشردوستانه که تنها برای ۴۴ درصد از آن‌ها تأمین بودجه شده است؛

ک) اشاره به ناکافی بودن تأمین کمک‌های بشردوستانه، با توجه به میزان قابل توجه نیاز مردم این کشور به غذا، سوخت و دیگر کالاهای اساسی و امکان‌ناپذیری جایگزین کردن اقدام‌های نهادهای بشردوستانه با اقتصادی پویا و در نتیجه ضرورت اقدام بین‌المللی جهت تحت فشار قرار دادن مقام‌های یمنی به منظور تسهیل محدودیت‌ها در زمینه بازگشایی بندر حدیده و فرودگاه صنعا برای انجام پروازهای تجاری؛

ل) تأکید بر ضرورت همکاری طرف‌های درگیر به منظور برقراری آتش‌بس سراسری، متوقف ساختن جنگ در راستای حمایت از غیرنظامیان، تسهیل انتقال کمک‌های ضروری و کمک به ایجاد اعتماد لازم جهت اتخاذ فرآیند سیاسی هدفمند و به شدت مورد نیاز در این کشور.^{۶۴}

^{۶۴} گزارش کمیته نجات بین‌المللی. قابل بازیابی در لینک: